

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

1 Et ait ad discipulos suos, Impossibile est vt non veniat scandalum: vñ autem illi per quem veniunt.
 2 Vultus est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius, & proiciatur in mare, quam vt scandalizet vnum de pusillis istis.
 3 Attendite vobis, Si peccauerit in te frater tuus, increpa illum: & si penitentiam egerit, dimitte illi.
 4 Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicēs, Venit me: dimitte illi.

5 Et dixerunt Apostoli Domino, Adauge uobis fidem.

6 Dixit autem Dominus, Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro, Eradicare & transplantare in mare: & obediet vobis.

7 Quis autem vestrum habens seruum arantem aut pascentem boues, qui regresso de agro dicat illi, Statim transi, & recumbe:

8 Et non dicat ei, Para quod cenam, & præcinge te, & ministra mihi donec manducet & bibam, & post hæc tu manducabis, & bibes?

9 Nunquid gratiam habet seruo illi, quia fecit quæ ei imperauerat? Non puto.

10 Sic & vos cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite, Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus.

veniant vt non potest non discipulis suis. Iesus erat & dicitur
 ואמר הוא ישוע לתלמידיו לא משכחא דלא נאחון
 et esset fatuus venient per cuius manu illi autem vt
 ונשולאו דין להו דכאידה נאחון פקח הוא לה
 vt offēdat quam in mare & pūceretur ad collū ei⁹ suspēsa esset afinaria mola
 ודהיא דחמרא טליא בעורה ושדא כימא או דנכשל
 peccauerit si vobis ip̄is caute pusillis istis ex
 ודך מן הלין זעורה אודהרו כנפשכון אן נחמא
 temporibus septē & si ei remitte educatur & si eū increpa frater
 אוןך נאי כה ואן תאב שבוק לה ואן שבוע זכנין
 ad te reuertatur in die temporib⁹ & septē te offēderit in die
 מימא נסכל כך ושבע זכנין ביומא נתפנא לוחך
 Domino nostro Apostoli & dixerūt ei remitte ego respicō & dicitur
 ואמר דתאב אנא שבוק לה ואמרו שליחא למרן
 vobis esset si eis dixit fidem nobis adage
 אוקף לן הימנוחא אמר להון אן אית הות לכון
 sicut essetis dicentes sinapis granum sicut ficus
 וימנוחא איך פרדתא דחרדלא אמרין היותן לתותא
 vobis esset & obediens in mari & plantator eradicator
 ונדאתקך ואתנעב בימא ומשתמע הויה לכון
 oues qui pascit aut iugū boī qui ducit seruus ei cui sit ex vobis quis
 מנ מכון דאית לה עבדא דדבר פרנא או דרעא ענא
 discumbe transi statim ei dicat agro ex venterit
 אן נתא מן חקלא אמר לה מהדא עבר אסתמך
 sēbos tuos & præcinge vt cenam aliquid mihi para ei dicit
 אלא אמר לה טיב לי מדם דאחשם ואסור חציק
 edes tu etiam & postea & bibero dum edero vsque ministrata
 ענישני ערמא דאלעם ואשתא ובתרכן אף אנת תלעם
 quia fecit serui illius recipit gratiam nunquid & bibes
 ודעתא למא שיכותה מקבל דהו עבדא דעבד
 etiam sic ego puto non ei q̄ mandatū fuerat
 ודך דאתפקך לה לה סבר אנא הכנא אף
 dicite vobis quæ præcepta sūt illa omnia feceritis cum
 ודון כנא דעברתון בלהון אילין דפקידון לכון אמרו
 fecimus facere ceamus q̄ debentes quia id inutiles sumus serui
 ודענא חנן כטילא דמרם דחיבין הוין למעבד עברון

1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς, ἀπὸ ἐκείνου ὅτι τὸ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκαλὶ δαλα, ὅτι δὲ δὲ ὁ ἄρχων 2 ἄλλοτε
 αὐτῷ εἰ μολος ὀνόματι πρὸς τὸν ἀρχὼν αὐτῷ, καὶ ἔρωτι αὐτῷ εἰς τὴν θαλάσσαν, ἢ ὡς σκαλὶ δαλα ἢ ἄλλο
 μικρῶν τούτων. 3 πρὸς ἄρχοντα ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲ ἀμύστη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὅτι πῖ μνηστὴ αὐτῷ, καὶ ἐὰν
 νοήσῃ, ἀφ᾽ ἐσ αὐτῷ. 4 καὶ ἐὰν ἐπιάνῃς τῆς ἡμέρας ἀμύστη εἰς σὲ, καὶ ἐπιάνῃς τῆς ἡμέρας ὅπως ἐπὶ
 λέγων, μετανοῶ, ἀφ᾽ ἡσ αὐτῷ. 5 καὶ εἴπῃ οἱ λόγους τῆς κεφαλῆς, πρὸς ὅσας ἡμῶν πῖσιν. 6 εἴπῃ δὲ ὁ
 εἰς, εἰ εἶχες πῖσιν ὡς κακὸς σιδάπτης, ἐλέγητε αὐτῷ τὴν σκαλὶ δαλα, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ φουτῶσιν αὐτῷ
 καὶ ὁ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 7 ὡς δὲ ὁ ἄλλος δὸς λοι εἶχῃ ἀρροσιῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὅς ἐστιν ὅτι οὐκ
 εἶ δὲ δὲ ὡς, περὶ τῶν ἀδελφῶν. 8 ὅτι ὡς εἶ αὐτῷ, ἐπίμαστο ὡς δὲ τῆς κεφαλῆς, καὶ πρὸς ὅσας ἡμῶν πῖσιν
 μοι, ὡς φάγω καὶ πῖσιν, καὶ μὴ ἴσω τὰ φάγῃσιν καὶ πῖσιν σου; 9 μὴ χεῖρ ἔχῃ τῆς δούλης ἐκείνης, ὅτι ἡμῶν
 δὲ τὰ χεῖρτα αὐτῷ, ὡς δὲ ἴσω. 10 ὡς καὶ ὡς, ὅταν ποιήσῃς πῖσιν τὰ δὲ τὰ χεῖρτα ὡς μῖν, λέγων, ὅτι ἡμῶν
 ἀχρεῖοί ἐσμεν ὅτι ὁ ἀφ᾽ ἡμῶν πῖσιν, πεποιήκαμεν.

22. Et ait ad discipulos suos, Venient dies quando desideretis videre unum diem Filij hominis, & non videbitis.

23. Et dicent vobis, Ecce hic, & ecce illic, Nolite ire, neque sequimini.

24. Nam sicut fulgur coruscans sub celo, in ea quæ sub celo sunt fulget: ita erit Filius hominis in die sua.

25. Primum autem oportet illum multa pati, & reprobari à generatione hac.

26. Et sicut factum est in diebus Noë, ita erit & in diebus Filij hominis.

27. Edebant & bibebant, vxores ducebant & dabantur ad nuptias, vsque in die qua intrauit Noë in arcam: & venit diluuium, & perdidit omnes.

28. Similiter sicut factum est in diebus Lot: Edebant & bibebant, emebant, & vendebant, plantabant & edificabant.

29. Qua die autem exiit Lot à Sodomis, pluit Ignem & sulphur de celo, & omnes perdidit.

30. Secundam hæc erit quæ die Filius hominis reuelabitur.

31. In illa die qui fuerit in tecto, & vasa eius in domo, ne descendat tollere illa: & qui in agro, similiter non redeat retro.

32. Memores estote vxoris Lot.

videre eam desiderabitis dies venient miserpulis suis & dicit
ואמר לתלמידיו נאתון יומתא דתתרגנון למחא
dixerint & si videbitis & non hominis filij diebus ce
דמן יומתא דברה דאנשא ולא תחזון: ואן נאמרון
sicut abeatis ne est illic & ecce est hic ecce
מן הא הרבא הו ודה הר תמן הו לא תאולון: ואיכנא
illuminat celo sub & omne celo & coruscet fulgur
ד דברקא ברק מן שמיא וכלדה תחית שמיא מנהר
futurum autem prius in die suo hominis filius erit
נכנא נהוא ברה דאנשא ביומא: לוקדם דין עתיד
& sicut ista generatione à & reprobetur multa ve pariter
ודתש כנאתא ונסתלא מן שרבתא דהא: ואיכנא
hominis filij in diebus erit ita Noc in diebus
ביומא דנח הכנא נהוא ביומא דברה דאנשא:
vsque viris & dabantur vxores & educerent & bibentes erant qui edentes
דאבלון הו ושתי ונסכין נשא ויהבין לנכרא ערמא
omne homine & perdidit diluuium & venit in arcam. Noc quo ingressus est
ביומא דעל נוח לכולא ואתא טופנא ואובר לכלנש:
& bibentes erant qui edentes Lot in diebus fuit rursus & sicut
ואיכנא טוב דהוא ביומא דלוט דאבלון הו ושתי
quo egressus est aut in die & edificantes erant & plantantes & vedentes & edentes
בנין ומבנין ונצבין הו ובנין: ביומא דין דנפק
czlo de & sulphur ignem Dominus pluit Sodoma &
מן סדום אמטר מריא נורא וכבריתא מן שמיא
filias quo reuelabitur in die erit sic omnes & pariter
אבר לבלהון: הכנא נהוא ביומא דמתגלא ברה
in domo & vasa eius fuerit qui in tecto is die in illo
אנשא: בהו יומא מן דאנרא הו ומאנוהי בכיתא
reuertatur ne fuerit qui in agro & is ea ut sumat descendat
נחות דנשקול אנון ומן דבחקלא הו לא נתהפק
Lot vxoris meminereitis ad possib
נסתרה: אתדכרו אנתה דלוט:
32

22. εἶπε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς, θέλοσσι τινὲς ἡμέρας ὅτε ὄψεται υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐ θέλει ἰδέσθαι, καὶ οὐ θέλει εἶδέναι. 23. καὶ ῥησὶσιν ὑμῖν, ἴδου ὧδε, ἢ ἴδου ἐκεῖ, καὶ μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ μὴ διώξῃτε. 24. ὅτι ὡς ἄρα ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 25. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 26. καὶ ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 27. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 28. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 29. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 30. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 31. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 32. ὡς ἦν ἡ ἀστὴρ ἡ ἀστράπη, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

32 Quicumque

33 **מִן דְּצִבְאָ דְנִהַל נִפְשָׁהּ נִבְרִיָּהּ וּמִן דְּנִבְרִיָּהּ דְּנִפְשָׁהּ**
 erunt duo nocte quod in illa vobis ego dico seruabit eam
 נְהִירָהּ 34 **אָמַר אֲנִי לְכוּן דְּבַהוּ לְלֵיאָה לְרִינָהּ נְהוּן**
 & duz relinquetur & alter assumetur vnus lecto in vno
 בהדא ערסא חד נתדבר ואחרנא נשתבק 35 **וּתְרִינָהּ**
 duo relinquetur & alter assumetur vna simul molentes erunt
 נהוין טהנן כהרא חדא תתדבר ואחרנא נשתבק 36 **וּתְרִינָהּ**
 responderunt relinquetur & altera assumetur vnus in agro erunt
 נהוין כהקלא חד נתדבר ואחרנא נשתבק 37 **עֲנֵנוּ**
 illic corpus vbi eis dixit Dñs noster vbi ei & dicunt
 ואברין לה לאיבא מרן אמר להון איבא דפגרא תמן
 aquilæ congregabuntur
 נתכנשוּן נשריָהּ:

קפלאון יח

ieiunium precedentis sabbathi in vespera lectio
קְרִינָה דְרִמְשָׁא דִּשְׁבַתָּא קְרִמְתָּא דְצִוְמָא
 effect ratio & no orarent tepore vt in omni parabolâ etiâ autem eis dixit
אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן
 Deû qui vna in ciuitate erat vnus iudex ipsis
 להון 2 **דִּינָא חַד אֵית הוּא כְּמַדְיִנְתָּא חַדָּא רַמְן אֵלְהָא**
 vidua erat abscondens se nõ hominibus & ab erat timens non
 לא דחל הוא ומן בנינשא לא מתכחד הוא 3 **אַרְמִלְתָּא**
 & ait ad eum suie & veniens illa in vrbe erat vna autem
 דִּין הַדָּא אֵית אֹת כְּמַדְיִנְתָּא הִי וְאֵתִיא הוּת לֹתְהָ וְאִמְרָא
 multo tempore erat volens & non litis meo domino à vindica me
 חֲבַעֲנִי מִן כְּעַל דִּינִי 4 **וְלֹא צִבְאָ הוּא זְבָנָא סְנִינָא**
 & ab ego timco non Deo à si apud se dixit verb postea
 בתרכן דין אמר כנפשה אן מן אלהא לא דחל אנה ומן
 mihi molestiâ exhibet quia tamen me abscondo non hominibus
 בנינשא לא מתכחד אנה 5 **אַפֵּן מַטְל דְּמִלְאֵינִי לִי**
 sit tempore in omni ne vindicabo eam vidua hæc
 הַדָּא אַרְמִלְתָּא אַתְּבַעֲרִי דְלִיָּא כְּכַל עֲדָן תְּהוּנָהּ
 mihi molestia veniens
 אֵתִינָה מְהַרְרָה לִי:

33 **דֵּס עֵאן לְהִתְחַלְתָּא דְלֵוֹ פִּשְׁלָוֹ אִיִּתְּוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**
 34 **לֵוֹ עֵאן לְהִתְחַלְתָּא דְלֵוֹ פִּשְׁלָוֹ אִיִּתְוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**
 35 **דְּלֵוֹ עֵאן לְהִתְחַלְתָּא דְלֵוֹ פִּשְׁלָוֹ אִיִּתְוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**
 36 **דְּלֵוֹ עֵאן לְהִתְחַלְתָּא דְלֵוֹ פִּשְׁלָוֹ אִיִּתְוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**
 37 **דְּלֵוֹ עֵאן לְהִתְחַלְתָּא דְלֵוֹ פִּשְׁלָוֹ אִיִּתְוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**

1 **עֵלְגֵי דֵּס אֵי וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**
 2 **קְרִינָה דְרִמְשָׁא דִּשְׁבַתָּא קְרִמְתָּא דְצִוְמָא**
 3 **אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן**
 4 **אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן**
 5 **אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן**

33 Quicunque quæsierit animam suam saluam facere, perdet illam: & quicunque perdidit illam, viuificabit eam.
 34 Dico vobis, in illa nocte erunt duo in lecto vno, vnus assumetur, & alter relinquetur.
 35 Duz erunt molentes in vnum, vna assumetur, & altera relinquetur.
 36 Duo in agro, vnus assumetur, & alter relinquetur.
 37 Respondentes dicunt illi, Vbi Domine? Qui dixit illis, Vbi cunq; fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilæ.

CAP. XVIII.

I D I C E B A T autem & parabolam ad illos, quoniã oportet semper orate, & non deficere, dicens,
 2 Iudex quidam erat in quadam ciuitate, qui Deum non timebat, & hominem non reuerbatur.
 3 Vidua autem quædam erat in ciuitate illa: & veniebat ad eum, dicens, Vindica me de aduersario meo.
 4 Et nolebat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se, Et si Deum non timeo, nec hominem reuereor:
 5 Tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in nouissimo venies fugillet me.

1 **עֵלְגֵי דֵּס אֵי וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ סִיִּתְוֹ דְּכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ וְכֹפֹרֵסִי אִיִּתְוֹ**
 2 **קְרִינָה דְרִמְשָׁא דִּשְׁבַתָּא קְרִמְתָּא דְצִוְמָא**
 3 **אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן**
 4 **אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן**
 5 **אָמַר לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נַצְלוֹן וְלֹא תֵאֲמֵן**